

מ א י ר ב ן - א ב ר ה ם ז ק צ ר ז " ל

נולד - בכ"ג בסיון תרנ"ט - 1.6.1899

עלה ארצה ב- 2.4.1925

נפטר בכ"ד בתמוז תש"מ - 8.7.1980

לחיות בלי זקצר

זו פגיעה וכאב גדול

עשרות שנים חיינו בשכנות קרובה והמגע שוטף יום-יומי.

עוד בהיותנו צעירים, חסונים וזקופים, ידענו גם אז תקופות ותהפוכות שונות בארץ ובקיבוץ. משברים ואכזבות פקדו את חיינו ובכל מצב היינו תמיד ביחד. בשעות הערב לאחר העבודה, על המרפסת המשותפת הרבינו לשוחח, להתווכח; לבקר את המחדלים ולשמוח בהשגים. כי הכל היה חשוב ויקר לזקצר. האיכפתיות שלו היתה המניע הגדול לפעילותו בתחומים שונים. הדאגה והחרדה לכל הקיים. תמיד חייב את עצמו לשאת בתפקידים ללא לאות ורתע.

ובלה תמיד דואגת: אכל מעט, ישן מעט. הנוחות הפרטית לא העסיקה אותו. איזו רוח, איזה דחף בלתי פוסק פעמו בגופו הרזה והדק. בהיותו בתפקיד בעיר לא נעזר במכוננית, אלא הלך וצעד מרחקים לעבודה. עייפות לא התישה ולא פגעה בכשרו ומרצו של זקצר.

בלה ידידת, מיום בוואנו ארצה אנו ממישכות יחד. בשותפות נושאות את כל המטהווה בחיינו ובמשפחותינו.

בלה, לחיות בלי זקצר זו פגיעה וכאב גדול ועצום.

לא מזמן אמר לנו זקצר: "צויך לחיות גם עם זה". זה הוא זה!

בימים האחרונים ידע הרבה סבל ויסורים. לא רצה להראות בחולשתו ומכאוביו. בגופו הדל שכנה רוח איתנים עד רגעיו האחרונים. והעינים עייפות וים של עצב בהן.

כן, זקצר כבר לא איתנו.